

Nr 156.

Av herr **Vasseur**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillfällig avlösningsförbättring för vissa lantmätare.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 275 angående tillfällig avlösningsförbättring för vissa lantmätare föreslår Kungl. Maj:t riksdagen bland annat att medgiva att för såväl tiden 1 juli 1917 till årets slut som år 1918 arvoden av 600 kronor må av statsmedel utbetalas till 40 lantmäteriauscultanter, vilka icke åtnjuta arvoden från medel å staten för lantmäteristaten i orterna.

Då jag finner goda skäl föreligga, att sådana arvoden rättvisligen böra tilldelas ytterligare 56 med dessa likställda auscultanter, så får jag såsom skäl härför anföra följande.

Kompetensvillkoren för att bliva antagen till lantmäterielever var efter omorganisationens tillämpande år 1910 studentexamen på reallinjen. Efter ett års praktik genomgår eleven en tvåårig geodetisk-rättslig undervisningskurs för att bliva auscultant. Denna måste om han vill hava utsikt till befordran genomgå en visserligen ej obligatorisk ettårig (eller rättare 8 månader) kulturteknisk kurs. Före år 1910 var elevtiden 2-årig och undervisningskursen blott ettårig.

Vid 1909 års riksdag uppfördes i staten bland annat arvoden å 600 kronor till 30 auscultanter, men först i år föreligger förslag om liknande arvode till 40 av 117 befintliga auscultanter, som arbeta i orterna.

Av de 40, som föreslagits till de nya arvodena hava 10 stycken avlagt lantmäterieexamen år 1908, 20 stycken år 1909 och 10 stycken år 1910.

Av de 56 auscultanter jag föreslagit till liknande arvoden, hava 2 avlagt examen år 1910, (ingen 1911), 17 stycken år 1912, 21 stycken år 1913 och 16 stycken år 1914.

Nära nog alla, som avlagt lantmäteriexamen åren 1912, 1913 och 1914 hava tvåårig elevtid och äro i genomsnitt studenter från 1908. De började lantmäteribanan före omorganisationen, då beföringsmöjligheterna voro betydligt bättre, och erinras i samband härmed, att vid omorganisationen lantmäteritaxan nedsattes med en tredjedel.

I skrivelse till lantmäteristyrelsen den 26 november 1913 framhöll auskultantföreningen, att åtgärder borde vidtagas för ernående av gynnsammare beföringsförhållanden och bättre ekonomisk ställning för obefordrade lantmäteritjänstemän, bland annat genom beredande av arvoden åt varje såsom tjänstemedhjälpare verksam auskultant.

Förnyad sådan framställning från samma förening gjordes i skrivelse den 20 april 1916 med begäran om arvoden på 500 kronor för åren 1916 och 1917. I lantmäteristyrelsens utlåtande häröver den 20 maj 1916 hemställer styrelsen, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för anvisande från och med år 1916 av 90 arvoden å 600 kronor att fördelas bland de äldsta i tjänst varande auskultanterna, men Kungl. Maj:t fann, att den sena tidpunkten omöjliggjorde framställning i ärendet till 1916 års riksdag. Styrelsen fann således redan då billigheten fordra att 90 stycken auskultanter, som ej hade arvoden, skulle tilldelas sådana från och med 1916. Huru mycket mera skäl finnes då ej nu att åtminstone från och med den 1 juli 1917 tilldela dem sådana arvoden, och om jag vågat höja antalet med ytterligare 6 stycken så är det därför, att hela antalet av dem, som utexaminerades år 1914, måtte få komma i åtnjutande av sådant arvode.

Jag tillåter mig i samband härmed framhålla, att dessa 56 auskultanter ej hava någon möjlighet att få något dyrtidstillägg, då de ej hava arvoden, att deras inkomst av arbete beräknas till blott 2,200 å 2,400 kronor, att sådana auskultanter, som erhålla förordnande till byrå-tjänst inom lantmäteristaten eller uppdrag inom andra verk hava genomsnittlig högre inkomst, tryggare ställning och kortare arbetstid; de hava vidare andra förmåner framför tjänstemedhjälpare såsom semester, och vid inkallelse till krigstjänst tillerkännas de avsevärd del av sitt arvode. Tjänstemedhjälpare åter få ofta ligga ute på resor och vidkännas de så väsentligt stegrade kostnaderna för vivre.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen ville å extra stat anvisa ett anslag av 50,400 kronor till 56 stycken lantmäteri-

auskultanter, vilka icke åtnjuta arvoden från medel å staten för lantmäteristaten i orterna, och vilka avlagt lantmäterieexamen åren 1912, 1913 och 1914, att utgå med 300 kronor i arvoden för tiden den 1 juli 1917 till årets slut samt 600 kronor i arvoden för år 1918.

Stockholm den 9 maj 1917.

Emil Vasseur.
